

№3-4 (77-78) '18

www.lisvisnyk.com.ua

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

ГАРНА СПРАВА
(СТОР. 36)

ДІЯЛЬНІСТЬ МІСЬКОГО МИСЛИВСЬКОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ (XIX СТ.)

(Закінчення. Початок у попередньому номері)

Близькість лісів до Львова сприяла великій кількості дичини. Так, у 40-х роках XX століття у Львові, на вул. Оссолінських, що в центрі міста, на дорозі поруч із машинами біг дикий заєць. За деякий час він перестрибнув в Оссолімський сад. У 70-х роках XIX ст. зайця у Львові бачили також на вулиці Галицькій. Глядачі могли спостерігати, як за ним гналися бродячі собаки. Було описано випадок, як у 1882 році бачили зайців у парку на Високому замку. Олександр Убиш описував випадок, коли він на вул. Личаківській 6 вересня 1887 року бачив лисицю. Біля Стрийської рогатки

у Львові у 1881 році жила колонія борсуків. У 1882 році тут бачили зайця, куріпок, борсуків. Також у Львові можна було бачити диких качок у районі болота. У Стрийському парку наприкінці XIX століття водились вальдшнепи.

У 1880 році товариство уклало новий контракт із міською владою про продовження оренди права полювання на десять років. Ці угіддя товариство орендувало протягом 40 років. Їх площа становила 4 тисячі гектарів. У мисливському сезоні 1893-1894 років тут було добуто на 16 колективних полюваннях 11 козуль, 227 зайців, 13 лисиць, 1 борсука, 20 вальдшнепів. З метою розведення дичини товариство в

1905 році організувало у Гаях біля Львова фазанарій.

У міській зоні товариство орендувало мисливські ревіри у Зубрі, Сихові, Котельниках, Білогорщі, Брюховичах, Стінках, Кугасві, Кривулі, Деревачі. Загальна площа цих ревірів становила 40 тис. моргів, з яких лише половину становили ліси. Великих збитків угіддям, які орендувало товариство, завдала Перша Світова війна. Тож для підвищення чисельності дичини товариство деякий час після війни не проводило полювань, а у 1921 році полювання проводилось лише один раз за сезон в одному ревірі, що, на думку тогочасних членів товариства, принесло результати.

Так, в орендованих товариством мисливських угіддях у селі Зубра на полюванні, яке проводили 5 листопада 1921 р., добуто лише 16 зайців. Відзначалось, що цей ревір з усіх є найгіршим, так як у сусідніх ревірах проходить інтенсивне добування дичини, що негативно впливає на її чисельність. Кращі результати члени товариства отримали в інших мисливських ревірах. Зокрема, на полюванні 12 грудня 1921 року у Сихівському ревірі добуто 30 зайців та 1 лисицю, у Солонці – 26 листопада 1921 р. 36 зайців, 1 козулю, 1 лисицю. Кращі результати мисливці товариства отримали у Голосці (ревір Дембняки) на полюванні, яке проходило 3 грудня 1921 р. 21 мисливець добув 76 зайців, 1 козулю. З публікацій у пресі відомо, що ці угіддя товариство орендувало і в подальшому. У грудні 1938 року на полюванні у Брюховицькому лісі взяло участь 14 членів товариства, які добули 26 зайців та 3 лисиці, а у січні 18 мисливців добули 29 зайців. У мисливському сезоні 1937/1938 рр. для членів товариства було організовано 20 колективних полювань. У середньому в одному колективному полюванні брало участь 13 членів товариства. Всього на колективних полюваннях добуто 2 кабани, 4 козулі, 32 лисиці, 426 зайців, 19 куріпок. Крім цього, члени товариства та егері добули й шкідників: 70 бродячих собак, 18 котів, 19 яструбів, 46 ворон, 16 сорок. Всього товариство у цей період орендувало право полювання на території 16 тис. га, хоча з метою примноження дичини на площі 5,5 тис. га не проводились полювання. В середньому за один гектар товариство сплачувало 1,08 злотих орендної плати. З метою ефективного використання часу у 1938 році товариство при організації колективних полювань орендувало автобус, який зранку

відвозив мисливців на полювання і в той же день ввечері їх забирав. Для покращення популяції мисливських тварин товариство закупило для відсвіжування крові 4 козулі із гірських мисливських угідь. Також було випущено в угіддя 7 зайців з інших мисливських угідь.

(Детальніше про господарсько-фінансові результати див. у таблиці)

Господарсько-фінансова діяльність Львівського міського мисливського товариства за 1936-1939 рр.

Доходи (у злотих)	1936/37 рр.	1937/38 рр.	1938/39 рр.
Членські внески, дохід із полювань	4260	4680	4176
Видатки			
Оплата за оренду права полювання (у злотих)	2575	3100	2665
Зарплата мисливської Охорони (у злотих)	520	500	600
Корми для дичини (у злотих)	300	250	100
Зброя для мисливських охоронців (у злотих)	100	150	100
Премії за добутих хижаків (у злотих)	150	200	100
Податок з полювань (у злотих)	60	60	175
Сплата позички (у злотих)	-	200	-
Сплата за збитки, спричинені кабанами (у злотих)	300	300	200
Витрати на адміністрування товариства (у злотих)	255	100	300
Всього	4260	4860	4240

Чисельність добутої дичини за 1936-1939 рр.

Види дичини	Мисливський сезон 1936/37	Мисливський сезон 1937/38	Мисливський сезон 1938/39
Кабани	3	2	-
Лисиці	11	32	21
Самці козулі	13	17	10
Зайці	511	426	434
Вальдшнепи	7	5	5
Качки	11	37	31
Куріпки	139	172	169

За зразкове ведення мисливського господарства, відповідно до рішення від 6 листопада 1932 року,

спілки мисливських товариств Польщі, Львівське міське мисливське товариство отримало золоту медаль. Найбільшу шкоду веденню мисливського господарства завдавали сусідні мисливські господарства, які на своїх угіддях проводили масові полювання, та браконьєри. У боротьбі із браконьєрством велику допомогу надавала поліція. У свою чергу, товариство заохочувало їх преміями. Зокрема, за період з 1937 по 1939 рік воно сплатило премій поліції на загальну суму 105 злотих. За ці три роки поліція конфіскувала 4 рушниця, а мисливські охоронці – один карабін і одну рушницю, також щороку знімали по декілька сотень сілець. На жаль, стався й неприємний випадок для товариства – було затримано мисливського охоронця, який займався браконьєрством.

Слід відмітити, що у періодичній пресі керівництво Львова публікувало оголошення про оренду права полювання у лісах, які належали до Львівської гміни. Тож для того, щоб орендувати угіддя, Міське

товариство мисливців у Львові повинно було брати участь в аукціоні.

Олег ПРОЦІВ